

היה שקנה בפי עצור הרין ואומר שקנה עבורו אמאי יגרע מהשליח להחזיקו יתחא דמקני לדעז השליח ונראה דהרשב"א כי אמאי אין הר"ג לחאן וכי בשביל שהלואה המעות ל"ק וא"ד לפנחתי עבדי ותי' דמייירי דר"ג מודה ללא קנה עבורו רק לגבי מוכר אמרינן לאומדן דנעמו לפנחתי עבדי או י"ל המקנה ידע דמייירי באודיע לם הדל והתירן מתקד לאודיע לדידיה ומינשכ קו' :

דף ק"ג ע"א תוספות ד"ה יהיה זוי השחא ס"ד לאיירי למשך החוספות לשיטתם דרז וסומאל פליגי בי"ל ואפ"ה אסור לרב ע"כ להסיד סבר דמייירי במשך לכ"ס לא מחזי כריכות וי"ל כמאן ככ"מ ועמס"ל כה"ד בדיה החס :

תוספות ד"ה כמאל ככ"מ כו' ללומר ומש"ה כו' החוספות לשיטתם דס"ל ליה מאן דפליג אב"מ ולר"ם מוקי באודיעו והלכה ככ"מ ול"א דבעה"ת מקנה לדעת השליח והא דקאמר כמאל ככ"מ באמת קי"ל ככ"מ רק בא לומר דטעמא בלא אחר כחנא דכהנא מחזי כריכות כיון דלא לקח הדמים מיז הקינה דכאל ל"ס שלוחתי קעביד דמכרו שלל מדעתו ומרייהו נוחנין לו דמעות ומחזי כריכות ופרקי דכחנא ממילא אי קר ונוטל דמי כחנא ומשי' בלא משך דכחנא ה"י באמנה אלל מרייהו ואף ביש לו מחזי כריכות לרב אבל באומר כחנא דכהנא שרי דמדינא טעמים אמרי' בדמים אף שלא משך רק דב ס"ל דמחזי כריכות ובאמר כחנא דכהנא דנוטל דמי מהקוני' שרי ובאמת ס"ל ככ"מ והר"א ש דפסק כר"י ה"פ כמאל ככ"מ לית הלכתא רק כר"י דשליח מוכר לבעה"מ מיד הזכור או כמ"ס בחשונה דבעה"מ מקנה לבעה"מ וא"כ אף אי ל"א כחנא דכהנא לא מחזי כריכות דקני מיז הקוני' ופרקי כחנא ממילא אי קר ואף לכ"מ קשה ל"א נמי וע"כ י"ל באמנה ושפיר י"ל כר"י ובל"א כחנא דכהנא אף דקני המעות מהקוני' מחזי כריכות ובאמר כחנא דכהנא מחזי כהנא אף לכ"מ אם לא שינה בשליחות מודים דש"ה ותי' קעביד והכל הא לא שינה והא דקאמר כמאל ככ"מ כיון דהכל מכרו שלל מדעתו י"ל מי הודיעו ומשי' לנוטל כר"י ובאמנה אף דקנה המעות מהקוני' מחזי כריכות אבל באמר כחנא דכהנא חזקן לאדם ש"ב וזכה מטעם שלוחת כמ"ס החוס' קידושין דף כ"ו ושפיר אמרינן שלוחתי עבדי וידו כידו והוי כאלו רב כהנא עצמו מכרו לכ"מ מותר דעושין אמנה בפירות ואף דר"י ור"ם לית לכו טעמא דשלוחתי קעביד' וכדמשי' לעיל בכסות אשחו אליבייהו דהס' לדיקא דקני לבעה"מ וה לכו לטעמא דכל המ' דיש ז"א דהא ככ"מ אמרינן שלוחתי קעביד רק דכבש שאני ל"ה דעת מקנה דלא ידע לה משא"כ חטים ושעורים מקנה לבעה"מ וה"ה הכא באמר כחנא דכהנא דלא י"ל שלוחתי קעביד :

גמרא החס אמנה הוי כו' לשיטת רש"י דמייירי באין לו ה"פ אמנה הוי דלזין לו ולא משכב רח"ז דבחילה סגי בי"ל דק אח"כ דהמעות נעשה מלוה לריק משכב ולהחזיק דמייירי בי"ל וקרי אמנה כיון דלא משך י"ל אמנה הוי כיון דל"מ :

תוספות ד"ה החס אמנה כו' משמע דר' ינאי דוקא כי י"ל לו כו' נראה מדבריהם דב אסור אף בי"ל מודה באין לו לאסור אף בזבזי' מדמקשה"ל על רש"י והכל כחנא בזבזי' מייירי וקנה מברייתא דר' אושע"ל לרב אף בי"ל אסור והכל היין דמי חט"ס ואסור ולר"י קשה ל"ל למחזי מי שה"י נושה הא אף בזבזי' אסור אף גם לרש"י קשה ל"ל מי שה"י נושה הא בנא"ה כבר נעשה מלוה במכירת היין וי"ל כמ"ס רש"י החס דקמ"ל משום דבא דחטים דבהי לו מעות ואזי זבזי' ומותר אף בא"ל לשיטת רש"י א"כ גם להחוס' י"ל דהיימא ליקח החטים עצמן עכ"ל דעושין אמנה בפירות לכו"ל דכחנא פוסקין על שער שבסוק אף בא"ל אף קשה מה דמשי' החס מה לקח לקח דהלואה ורש"י לשיטתו ל"ג כן החס והחוס' לשיטתם שז דק"ס ב"ב ד"ה וכו' א"ל כו' שפיר גרים הכי וקשה הא אף בזבזי' אסור כיון דל"ה לו חטים וי"ל להחוס' לאסור קאי גם אחטים וי"ל דהלואה ותי' והא דמשי' הכה לרב במשך לשיטת רש"י יתחא דזבזי' וא"ל שרי וה"ה מלוה וי"ל ומשך הוי בזבזי' אבל להחוס' זבזי' וא"ל אסור מה מהני משכית החטים מ"מ ניהי דהיין מותר מ"מ השמן דהוי דמיהן אסור אף י"ל דמשך גם היין והוין השמן פירות אף קשה כיון דמשך גם היין ל"ל י"ל לו ביון השמן ונראה לפמ"ש רש"י החס דכור הנתחול דמשך וכן ככולם משמע דמשך גם היין ובמשך החטים מחזיקה ע"ש נראה דלא משמע לה לרש"י דמשך החטים בסוף דשעה דפסק על היין משום דקחני דברייתא שס חז"ל חטים שאני דולח ליקח בהן יין ואחר י"ל י"ן משמע דלא משך אז בחטים ועוד דלדבריו י"ל לרש"י לריק י"ל לו ביון כדי להחזיר ליקח השמן ולישא דכולם אם י"ל לו מותרין משמע אחר דבר שא"ל אסור ולדבריו היין מותר אף בא"ל כיון דמשך חטים בסוף ל"כ דמשך

חטים בחילה ועמה בשעת פסיקה היין נעשה מלוה דלא עדיף משיכח החט"מ מאלו נהן מעות דנעשה מלוה ולהכי לריק י"ל שעור"י וא"כ גם לרש"י י"ל גם יין משך רק שמן א"ל למשך ומי"ש וכן ככולם היינו להחזיר הבאים אחריהם אבל להחזיר עצמו די בי"ל כמ"ס רש"י החס בשביל שמשך מותר ליקח דמיהן ושפיר נקט כולם אם י"ל מותרין להחזיר את עצמן וא"כ גם לרש"י א"ן הטעם במשך דהוי בזבזי' רק דהוי חטים שלו ומותר לטול דמי א"כ ה"ה להחוס' מייירי במשך בחילה ומותר משום דנוטל דמי חטים שלו כמ"ס החוס' אפי' אכלן בעה"מ מותר ליתן לו אחרים דהוי כשלו ולריק ככולן י"ל ומשך גם היין :

בא"ד אבל זבזי' אמר החס דפוסקין משמע דכ"כ ליכא שיטת רש"י והחוס' ס"ל גם בי"ל פליגי והא דקחני פוסקין היינו על פירות עצמן ודמיהן אסור אף בזבזי' וא"ל א"כ קשה דלזין ראי' לרש"י מהבא וא"ל דה"ק כיון דפירות בזבזי' א"ל מותרין ממילא לר"י דס"ל מה לי הן אף דמיהן מותר ז"א דא"כ תקשה לשיטת החוס' וי"ל מה דקאמר מה לי הן דוקא בי"ל א"כ לא מוכח מיד ונראה דבאמת אין ראי' דבזבזי' מותר דמיהן אף בא"ל רק מה שפירש דרש"י מחלק בין זבזי' ובין הלואה בביא ראי' דכל"א לריק לחלק דהכי בין זבזי' להלואה לענין הפירות דבזבזי' א"ל מותר ובהלואה אסור בא"ל אפי' גוף הפ"ד דלא"י דברייתא דר' אושע"ל בא"ל חט"י אף חטים אסור וה"ה דיש לחלק בדמיהן והחוס' לא ס"ל לחלק בדמיהם וה"ה דה"מ להוכיח בזבזי' אף בא"ל מותר מברייתא דר"א דבין לרש"י ובין להחוס' לריק למחזי נושה משום דבא דחטים דבזבזי' החטים מותר רק דבזבזי' משנה מפורשת ומסיק החוס' והיינו אמנה בפירות כל גומר כיון דמותר מנמחזי דפוסקין דלפי' בא"ל מותר א"כ הא דנקט רב דעושין אמנה אף בא"ל קאמר ור"י פליגי אף בא"ל ואפשר דהר דמי יכא שיטת רש"י ס"ל נמי כרש"י ומס"ל ב"ה יהיב זוי דס"ד למשך אף בי"ל לחוד נמי מותר לכ"מ מ"מ פשטא דס"ס דקאמר כמאל ככ"מ משמע דלא מאל שום טעם לאסור משום חסר רכות רק לכ"מ וא"ל בלא משך שפיר י"ל דמחזי כריכות ורב אף בי"ל מייירי :

תוספות ד"ה הגזול כו' והדאסא ש"פ כו' פ"י שבועות המשנה יתחא רק דבשבע וקטל או מודה מקלח וי"ל הודאסא ש"פ וקפירה שחי כסף וע"כ מייירי דבשבע מעצמו:] דבשבעות עצמו מחזיק כל"ל :

בא"ד א"כ מייירי דטוענו ב' כסף והוא ש"פ וא"כ נשבע והוא עוד על פרוטה ול"ז י"ל דבא דנשבע על חומש נמי מייירי דבא דמקלח חומש :

תוספות ד"ה אבל כו' וע"כ ביד ב"ד כו' ורש"י ככ"מ כחז שיהא מונח אכלו וי"ל בשיטתו דהתקנה ה"י להניח ביד"ל שלא ילטרך להוליך מנה על מנה באמנה ובמקום שאין ב"ד יהא מונח אכלו וא"ל להוליך יתחא מקלח ולהכי בידע לחאן גז מניחו ביד ב"ד ויבא הנזול ויטול ובלא ידע ללא מקיים עדיין מלות הסבה בזה שמניחו ביד ב"ד דאף אם יבא לכו"ל לא יתנונו לו יהא מונח אכלו כמו בליכא ב"ד ובמחזי' דקחני ויוליכו למדי אלמא דבליכא ב"ד לריק להוליך אחריו א"כ אף בלא ידע למי גזל לריק להחזיר לכ"ל וכ"מ מ"מ רש"י ע"כ ד"ה עבור וי"ל הכא דמספקא ל"י סגי ל"י במניה היינו שיהא מונח אכלו כמ"ס ככ"מ :

ד"ה ואם כו' דכניו אין מסלמין חומש כו' פ"י באין גזילה קיימת ועמד בדיון כאקומתא דס"ס לקמן ונבגול אין חילוק דכל מה שה"י חייב חזקם לגזול חייב לירשו :

ע"ב רש"י ד"ה מנית גזילה כו' שהרי הבעל שם הוא בא לומר דהא בליכא הולאס יתירה לכ"מ לריק להוליך אחריו :

תוספות ד"ה דברי ר"ט כו' דהכל מהו מנה מודה כו' לכאורה א"ל לזה דהא טעמא דר"ע הוא משום דלריק להוליך אחריו משא"כ במנה לי בידך ונראה דהארכו לדבריהם לתקן דרשב"א דס"ל אף דנקט פליגי ול"ס טעם זה :

גמרא אי ר"ע אע"ג כו' הקשה הפ"י ללמא טעמא דר"ע משום דטוען דרי וגם מודה מנה כמ"ס החוס' להכי דרי עדיף דלא לא יחזיר לכ"ל לא דהר ממונה למי"י משא"כ מתני' דידע למאן גזל והדר ממונה וי"ל להס"ס לאוקמא דאשכחבז ותי' דלח"ק דרשב"א י"ל דפליגי דברי ושא"כ כמ"ס חוס' ד"ה דברי ר"ט ופרכות הס"ס הוא לרשב"א דוקא בגזל פליגי ממונע לריק להוליך אחריו אף בלא אשכחבז ולכאור' קשה א"כ מה פריך מברייתא דהס"ס הא שפיר מתוקמא בלא אשכחבז כתיב דרשב"א ולרשב"א באשכחבז ותי' קשיא מ"מ מודיעלקא א"כ הוא פרכא הראשון ונראה דרשב"א מייירי באשכחבז ע"כ ח"ק נמי באשכחבז דלא"ה יפגלו בחרהי והכי ה"ל